

יום ה', ב' באדר תשס"ט (26 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אחד המצביאים של הקיסר נפוליון גידל באחוזתו סוסים גזעיים וסוסי מרוץ משובחים. ביציאתו לאחד הקרבות, רתם לכרכרתו ששה סוסי מרוץ אבירים ופנה לסייר במרחבים, ששם היו פרוסים חיילותיו. בדרכו נקלעו הסוסים לביצה טובענית ושקעו בה יחד עם המרכבה. הצליף בהם הרכב המנהיג את הכרכרה, אך ללא הועיל. ביקש הרכב מהמצביא וממשרתיו לרדת מהמרכבה כדי להקל על משקלה, וגם זה לא עזר. עודו עמל למשוך במושכות, לקרוא לסוסים ולהכותם שוב ושוב – והנה עגלה מתקרבת ואיכר נוהג בה. נכנסו סוסיו לאותה ביצה ויצאו מצדה השני ללא כל קושי! פנה המצביא שעמד על שפת הביצה אל האיכר ושאלו: האם יוכל להזעיק עזרה מאחד הגדודים החונים בסמוך. צחק האיכר: מ"עזרה, לשם מה?" "לחילוף מרכבתי", ענה המצביא. "לשם כך, אין צורך בעזרת מי מגדודיך", אמר האיכר, "אני אוכל לעזור לכם. רק בקשה אחת לי: יתיר הרכב את הסוסים האבירים מרתימתם." עשה כן הרכב, והאיכר רתם את סוסיו שלו למרכבה. משך האיכר במושכות, והמרכבה נחלצה חיש קל. "אני המום", מילמל המצביא, "גלה לי את סודך." "אין פשוט מזה", צחק האיכר, "סוסיך הם סוסי מירוץ שלמדו להתחרות זה בזה, ומעולם לא למדו למשוך ביחד. סוסי נולדו ביחד, גדלו ביחד, הם אוכלים ביחד, ויחדיו מושכים הם בעול. כך, יחדיו ובכוחות מתואמים, חילצו את המרכבה."

כאשר שמע רבי שמחה בונים מפשיסחה את הסיפור הזה, זלגו עיניו דמעות ואמר: "גם אנחנו, כשנהיה כולנו יחד, איש את רעהו יעזורו, ניתן יהיה לחלץ את עם ישראל מהגלות הארוכה והארורה הזאת."

והנמשלים – לא חסרים...

"לא-תִּהְיֶה אַחֲרֵי-רַבִּים לָרַעַת וְלֹא-תִעָנֶה עַל-רַב לְנִטַּת אַחֲרֵי רַבִּים--לְהַטֹּת." [שמות כ"ג 2]

מובא במדרש [ויקרא רבה ד' ו'] ששאל גוי אחד את רבי יהושע בן קורחה: הרי כתוב בתורתכם: "אחרי רבים להטות", והרי אנחנו הגויים מרובים מכם היהודים, ואם כן מדוע אינכם משתווים לנו באמונתכם, לאחר הכלל ש"אחרי רבים להטות"? לאחר שדחאו הרב בדברים, אמרו לו תלמידיו של רבי יהושע: "רבי! לזה דחית בקנה רצוף (תשובה קלה ופשוטה). לנו מה אתה משיב?"

המדרש מבהיר את תשובתו, אך ר' משה סופר, בעל ה"חתם סופר", נותן תשובה אחרת לשאלת הגוי, אלא ראשית נקדים מעשה לביאור העניין:

"לו--עַמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהוָה. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֶכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי"

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16 ³⁹	(י-ם): 16 ²³	(ת"א): 16 ³⁸	(חיפה): 16 ²⁷
צאת השבת	(ב"ש): 17 ³⁸	(י-ם): 17 ³⁸	(ת"א): 17 ³⁹	(חיפה): 17 ³⁷

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

פרשת השבוע: "תרומה" [שמות א' 1-1 ו' 2]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', ב' באדר תשס"ט (26 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מעשה ברבי יצחק זצ"ל (הבעל-שם ממיכלשטט) שהיה מפורסם בילדותו כעילוי, והגיעה השמועה אודות חכמתו ופקחותו לאוזני הדוכס. הלה הזמין את הילד לבקרו בארמונו הגדול, שהכיל אולמות, חדרים ופרוזדורים רבים. הילד, שהיה אז רק בן 9, בא לבדו לארמון והחל לחפש את חדרו של הדוכס.
בטרם בוא הילד לשם, ציוה הדוכס על משרתיו הרבים ועל שאר יושבי הארמון לעזוב את המקום, כך שגם לא היתה לילד אפשרות

"לו--עמי שמע לי ישראל בדרך יהלכו. כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי"

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16 ³⁹	(י-ם): 16 ²³	(ת"א): 16 ³⁸	(חיפה): 16 ²⁷
צאת השבת	(ב"ש): 17 ³⁸	(י-ם): 17 ³⁸	(ת"א): 17 ³⁹	(חיפה): 17 ³⁷

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

פרשת השבוע: "תרומה" [שמות א' 1-2]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.